

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Peccato Originis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

sarij, sed etiam damnat tenebras, defectus, & prauas inclinationes in natura hominis, vt Rom. 7. Paulus acerrime contendit. Deinde addita sunt propria, damnata à Deo, offendens Deum, & faciens reos vitæ & pœnarum, &c. Hanc proprietatē Ecclesia præcipue incultat. Nam ratio intelligit vitia contra legem Dei esse, sed iram Dei postea intelligit. Præcipua igitur hæc proprietatē consideranda est, quoties conatur peccatum, vt sciamus intelligi quiddam reum & damnatum à Deo.

SYMTA est autem hæc definitio ex his verbis: Maledictum non manet in omnib. quæ scripta sunt in Lege. Peccatum dicitur obediētiam maledictam à Deo. Et intelligatur inobediētiam in actu actualis, sed vniuersa quæ est in natura hominis aduersus legem. Est autem atrox additio, dici maledictum à Deo, id est, quiddam quod Deus iratus reijcit, & propter quod creaturam abiecit in horribiles pœnas. Congruunt etiam cum hac definitione verba Pauli Rom. 9. Reuelatur ira Dei de cælo super omnem impietatem, &c. Et Rom. 1. inquit Paulus: Per legem peccatum fit excellenter peccatum, scilicet, Lex monstrat iram Dei, qua agnita, intelligimus nostram immunitatem non esse leue malum, sed esse quiddam reum, damnatum, maledictum à Deo, quod comitantur horribiles pœnæ. Quoties ergo nominatur peccatum, discernatur hæc appellatio in Ecclesia, à prophetica appellatōne vitij: Nam Ecclesia conuocatur de iudicio, à ira Dei.

Si quis imaginatur peccatum originis tantum esse reum propter lapsum Adæ, sine prauitate in nobis, errat. Si quis autem contendit, nascentes esse reos & propter Adæ lapsum, & propter prauitatem nobiscum nascentem, non impedio, quo minus ad hæc particulam definitioni, quod peccatum fit reum reatus propter Adæ lapsum, tum defectus vel inclinatio, vel actio pugnans cum lege Dei, &c. Sed nolo tenuissime omnia limare. Hoc constat, propter Adæ lapsum posteritati deesse eam lucem, quæ fulsit in natura imærgi, & rectitudinem voluntatis & cordis, ac propter hæc mala nascentes esse reos, non dubium est.

CONSTITUTA autem de definitione peccati in genere, deinde de speciebus dicatur de originali, & alicui, nec seramus λογισμῶν & cauillationes verborum, sed res necessarias in Prophetica & Apostolica scriptura, & testimo scriptorum veterum traditas retineamus, quas si alij melius explicant, libenter ipsorum sermone vtamur. Non enim de verbis pugnamus, sed res necessarias exponimus. Mihi non displicet retinere helmi descriptionem.

DE PECCATO ORIGINIS

PECCATVM originis est carentia iustitiæ originalis, debet esse. Sed hæc descriptio breuis & obscura, indiget longioribus

Necesse est enim quæri quid significet iusticia originalis: hanc declarationem necesse est: Iusticia originalis fuit ac-
tio humani generis coram Deo, & in ipsa natura hominum lux
quæ firmiter assentiri verbo Dei poterat, & conuersio volun-
tatis ad Deum, & obediencia cordis congruens cum iudicio Legis
quæ in menti insita erat.

Hæc omnia complexam esse iu-
sticiam originis, intelligi potest ex hoc dicto: Homo conditus est ad
imaginem & similitudinem Dei, quod interpretatur Paulus, ac do-
ctum imaginem Dei esse mentem agnoscentem Deum, & voluntatem
liberam, iustam, & congruentem cum Lege Dei, sicut Ephes. 4. dicitur.
Conditus homo in iusticia & sanctitate vera. Veram sanctitatem
meas omnes virtutes, vero corde relatas ad hunc finem, vt Deo obce-
dientia præstaretur, vt Deus diligeretur & celebraretur. Postquam
igitur constitutum est, quid significet iusticia originalis, deinde oppo-
sita priuatio vtunq; declarari potest.

PECCEATVM originis
est carencia iusticiæ originalis, id est, est in natis ex virili semine
auctio lucis in mente, & auersio voluntatis à Deo, & contumacia
cordis, ne possint vere obedire Legi Dei, secuta lapsum Adæ, pro-
pter quam corruptionem nati sunt rei & filij iræ, id est, damnati à
Deo, nisi fuerit facta remissio. Si quis vult addere, natos etiam pro-
pter lapsum Adæ reos esse, non impedio. Reuera autem perpetua Ec-
clesiæ sententia est, Prophetarum, Apostolorum, & scriptorum vete-
rum, Peccatum originis non tantum esse imputationem, sed in ipsa
hominum natura caliginem & prauitatem, vt dixi. Idq; copiosius de-
clarabo in testimonijs, & congruent Augustini, Hugonis, & Bona-
uente dicta ad hanc sententiam, etiam si alij recentiores magis
probant, non nihil discesserunt à veteri sententia, & inextricabiles
circulationes sinxerunt. Sed Hugo præclare dicit: Peccatum originis
est ignorantiam in mente, & inobedienciam in voluntate.

TESTIMONIA.

POSTQUAM tradita est definitio, testimonia addamus, quæ
affirment, omnes homines nascentes ex virili semine afferre secum
peccatum, vt sciant hanc doctrinam non ex disputationibus recen-
tium scriptorum natam esse, sed vere traditam à Spiritu sancto, per
Prophetas & Apostolos.

ESTQUE proprius locus huius do-
ctrinæ in 5. Cap. ad Romanos: Vnius delicto omnes mortui sunt, et
propter alij sunt rei propter Adæ lapsum. Et ne intelligatur ceteros reos
tantum esse sine aliqua propagatione corruptionis, addit: Moys per-
tuit in omnes, quia omnes peccauerunt. Hebraica phrasus est Pecca-
uerunt, id est, rei sunt, & habent peccatum, rem malam & damnatam.
Et tantum a diuina delicta essent peccata, vnusquisq; tantum reus
suis